

Pasen....

Komende zondag is het Pasen. Voor veel mensen aanleiding voor een weekendje weg, voor een gezellig ontbijt of om kinderen verstopte eieren te laten zoeken. De chocolade paaseitjes en paashazen horen ook bij de Nederlandse paastraditie. In vele soorten en maten zijn ze al lang van tevoren overal te koop.

Oorspronkelijk is Pasen ontstaan om te vieren dat al wat donker en moeilijk is ons leven, niet het laatste woord heeft. Dat het licht sterker is dan het duister, en dat er bij moeilijkheden vaak toch weer een weg ontstaat waar je 'm niet had verwacht. Pasen wil zeggen dat er nieuwe mogelijkheden kunnen ontstaan, daar waar de situatie helemaal vast lijkt te zitten. Alsof je opnieuw tot leven komt. Soms heel anders dan eerst, vaak ook niet zoals je had gehoopt, maar toch. Dwars door alle moeilijkheden heen kan onverwacht een begaanbare weg ontstaan.

In kerken wordt Pasen gevierd aan de hand van het verhaal van Jezus. Maar ook de paaseitjes en de paashazen hebben oorspronkelijk met dit thema te maken. Een ei werd vroeger namelijk gezien als een teken van vruchtbaarheid. Er kwam immers nieuw leven uit tevoorschijn? Het kuiken kruipt vanuit het donker het licht in.

En ook de haas is geen toevallig symbool voor Pasen: als een haas al slaapt, is dat nooit meer dan enkele minuten achter elkaar. Hij is bij het minste of geringste klaarwakker. De haas is dus ook de eerste die merkt dat het 's ochtends licht wordt. Het is de eerste die ziet dat een nieuwe dag begint, dat het licht sterker is dan het duister.

Ook is het niet toevallig dat we elkaar opzoeken met Pasen. Natuurlijk, met 2^e Paasdag hebben we allemaal een extra dagje vrij, maar dat is niet het enige. Er is ook ruimte om met anderen iets te ondernemen, het gezellig te maken. Pasen nodigt uit onze verbondenheid met anderen te voelen en te voeden. En precies de verbinding met anderen maakt het leven lichter. Door met iemand over een lastige situatie te praten, krijg je vaak een andere kijk op het geheel. Door een knuffel te krijgen of te geven, door uit te kunnen huilen bij iemand, door samen iets te beleven, door met iemand anders te eten, te kletsen, te lachen wordt het leven aangenamer. Kun je er weer beter tegen.

We zoeken zo vaak de antwoorden bij onszelf, proberen alles in ons eentje op te lossen. Maar juist in de verbinding met anderen, in aandacht, in gesprek kunnen nieuwe antwoorden ontstaan. Schijnt er nieuw licht in de duisternis van onze eenzaamheid. Dit jaar wens ik iedereen met Pasen toe dat je met tenminste één iemand contact kunt maken. Al is het met een gesprekje over het weer. Ook dat kan werken als het vinden van een paaseitje waar je die niet had verwacht...

Kirsten Slettenaar.

Dominee Remonstrantse Gemeente Twente.